

DOCUMENTS

TIPUS: Acta
NOM: PCEstudi 15-25 - Annex I
UNITAT: Serveis parlamentaris

ORIGEN: Administració
CODI SEGUER DE VERIFICACIÓ: 0e5e517c-65f9-496d-890b-6ac00aa0b6df
IDENTIFICADOR: ES_XXXXXXXX_2025_0000000000000000000000000060152
ESTAT D'ELABORACIÓ: Esborrany amb document

REFERÈNCIES**SIGNATURES**

ANTONI LOPEZ MONTANYA: 29/09/2025 18:07

comunitats autònomes que havia donat lloc a dos sentències del Tribunal Constitucional²). Això dit, la majoria de les lleis autonòmiques continua mantenint aquella classificació tripartida (en ocasions substituït el terme “sòl no urbanitzable” per “sòl rústic”), i penso que a Andorra també s’ha de mantenir, salvat que s’optés per una modificació total de la LGOTU.

1.2. El sòl urbà.

En la filosofia de la llei, el sòl urbà és aquell que ja ha estat transformat per l’acció humana per construir la “ciutat” (la jurisprudència espanyola parla de “*la força normativa dels fets*”). De forma més precisa, tant la llei espanyola com l’andorrana reconeixen aquesta condició al sòl que està dotat d’accés rodat pavimentat i dels serveis bàsics (subministrament d’aigua potable, evacuació d’aigües residuals, enllumenat públic i subministrament d’energia elèctrica). Es tracta, com diem, del sòl que ja és ciutat.

Inspirant-se també en la llei espanyola, la LGOTU distingeix dos classes de sòl urbà, que estan subjectes a règims força diferents: **sòl urbà consolidat** i **sòl urbà no consolidat** (art. 24.3, 25 i 26). El primer és el sòl urbà pròpiament dit, que ja està edificat o és susceptible de ser-ho immediatament, mentre que el segon és sòl que forma part de la ciutat, i està integrat en els seus límits i en la seva malla viària, però requereix encara d’actuacions per completar o acabar la urbanització (falten serveis bàsics o els existents són insuficients) o quan el planejament preveu una reordenació (la creació de noves dotacions o la millora del teixit urbà existent).

El sòl urbà consolidat és immediatament edificable, mentre que el sòl urbà no consolidat requereix completar prèviament els treballs d’urbanització que manquen, i això s’instrumenta a través d’un pla parcial (o un pla especial), que té per objecte garantir la justa distribució entre els propietaris dels beneficis i les càrregues derivats de la planificació. Però, el fet que l’instrument sigui el mateix que s’utilitza en sòl urbanitzable, no ens ha d’induir a engany sobre la diferència fonamental entre el sòl urbà no consolidat i el sòl urbanitzable (el primer ja té la condició de ciutat, mentre que el segon només passa a ser-ho després de l’aprovació del pla parcial).

El reglament urbanístic desenvolupa i concreta una mica el règim d’aquesta classe de sòl en el capítol 2 del títol II (articles 8 a 13) però, òbviament, no pot modificar les prescripcions legals.

1.3. El sòl urbanitzable.

En el referent espanyol, el sòl urbanitzable està constituït per aquells terrenys que el Pla General d’Ordenació considera aptes per a la seva transformació i desenvolupament urbà futur. Són terrenys que no tenen la condició de sòl urbà en el moment de la classificació, però el planejament els designa com a àrees d’expansió adequades per atendre les necessitats de creixement de la població i de l’activitat econòmica. La seva classificació com a tal suposa una “mera aptitud” per a la urbanització, que requereix un desenvolupament posterior (art. 28.4 del text refós de la llei d’ordenació del territori, urbanisme i paisatge). Aquesta classificació respon, per tant, a una decisió del planificador que els considera **adequats per a l’extensió de la ciutat**.

² STC números 61/1997 y 164/2001.

DOCUMENTS

TIPUS: Acta
NOM: PCEstudi 15-25 - Annex III
UNITAT: Serveis parlamentaris

ORIGEN: Administració
CODI SEGUER DE VERIFICACIÓ: eaceab3c-3042-48d1-b1ff-9c2d6578df79
IDENTIFICADOR: ES_XXXXXXXX_2025_000000000000000000000000060154
ESTAT D'ELABORACIÓ: Esborrany amb document

REFERÈNCIES**SIGNATURES**

ANTONI LOPEZ MONTANYA: 26/11/2025 13:49

3

no és el cas. Un organisme té la capacitat de tenir un patrimoni i tresoreria pròpies, i la CTU no els té. L'article 131.2 de la LGOTU diu que *"els comuns remuneren llurs representants (a la CTU), i el Govern, els dos representants designats pel ministre esmentats a l'apartat 1.b)"* i, per la resta, la CTU es reuneix a les oficines del Ministeri i utilitza els mitjans del Ministeri per a les seves reunions.

Sigui com sigui, amb la seva composició i funcionament actuals no sembla que la CTU tingui gaires possibilitats d'assumir noves funcions. Cal tenir present que els seus membres hi tenen una dedicació parcial força limitada, perquè han de compatibilitzar les seves funcions amb altres activitats (en molts casos, com a funcionaris de les respectives administracions) i, per altra part, que la forma de funcionament de la CTU, sempre en formació plenària, és feixuga i poc flexible. En aquestes condicions, la possibilitat d'augmentar-ne la càrrega de treball sembla molt limitada.

En canvi, sí que sembla possible redefinir la forma de funcionament de la CTU, i eventualment la seva composició, per facilitar que pugui acomplir el seu treball de forma més eficient i que, per via de conseqüència, disminueixi la càrrega de treball dels seus membres. Aquesta seria, al meu entendre, una condició prèvia necessària per poder assignar-li, eventualment, noves funcions.

2.2. Possibilitats de modificar el funcionament de la CTU.

Hi ha diverses possibilitats de modificar el funcionament de la CTU per guanyar en agilitat i eficiència, i no són forçosament excloents entre elles. D'entre les possibles, suggeriré les següents:

a) La dotació de suport tècnic: Imagino que la CTU ja rep actualment algun suport del Departament d'Urbanisme del Govern, però es tractaria de dotar-la d'un suport tècnic més disponible i més estructurat per realitzar el treball preparatori i per assistir el ponent o el membre encarregat de redactar les propostes i redactar els esborranys. Això es podria fer mitjançant la creació d'una petita unitat de suport dins del Departament d'Urbanisme del Ministeri (en el que hi hauria d'haver almenys un enginyer, arquitecte o urbanista i un jurista) i/o a través del suport de tècnics externs (mitjançant contractes de prestació de serveis que hauria de formalitzar el Ministeri, atès que la CTU no té personalitat jurídica pròpia ni pressupost). Això no requereix necessàriament una modificació legislativa, però, en el marc d'una modificació més àmplia de la LGOTU, sí que es podria afegir que el Ministeri facilitarà a la CTU el suport tècnic i material suficient per a assegurar el correcte desenvolupament de les seves funcions.

b) La designació de titulars i suplents per a cada càrrec: Una altra forma d'agilitar el funcionament de la CTU consistiria en preveure que la designació dels membres de la comissió ho sigui d'un titular i un suplent, i que un o altre puguin assistir indistintament a les reunions. Això requereix una modificació molt simple de la LGOTU i pot facilitar la celebració més àgil de les reunions, especialment si s'adopta el funcionament per seccions al que em refereixo tot seguit.

c) L'actuació diferenciada en ple i seccions: Avui per avui, la CTU es reuneix sempre en formació plenària, però això, que té sentit en el cas dels temes més rellevants, en té molt menys en d'altres: així, per posar un exemple, sembla desproporcionat destinar un òrgan compost per un ministre i deu tècnics qualificats a informar sobre els recursos de reposició contra actes del Govern.

DOCUMENTS

TIPUS: Acta
NOM: PCEstudi 15-25 - Annex III
UNITAT: Serveis parlamentaris

ORIGEN: Administració
CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ: eaceab3c-3042-48d1-b1ff-9c2d6578df79
IDENTIFICADOR: ES_XXXXXXXX_2025_000000000000000000000000060154
ESTAT D'ELABORACIÓ: Esborrany amb document

REFERÈNCIES

SIGNATURES
ANTONI LOPEZ MONTANYA: 26/11/2025 13:49

cal precisar que, per a fer-ho, és condició necessària que es doti la Comissió de l'adequat suport tècnic, com proposava a l'apartat precedent, i/o de la possibilitat d'externalitzar alguns treballs, perquè les qüestions a les que em refereixo poden comportar una càrrega de treball força important.

Tal és la meva opinió sobre la qüestió objecte de consulta, que sotmeto a tota altra de millor fonamentada en Dret.

Andorra la Vella, 26 de novembre del 2025.

DOCUMENTS

TIPUS: Acta
NOM: PCEstudi 17-25 - Annex I
UNITAT: Serveis parlamentaris

ORIGEN: Administració

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ: 8982e180-7ab9-4788-89b1-0128188aff6e

IDENTIFICADOR: ES_XXXXXXXX_2026_000000000000000000000000061195

ESTAT D'ELABORACIÓ: Esborrany amb document

REFERÈNCIES

ASSESSORAMENT COMISSIÓ DE POLITICA TERRITORIAL

Jordi BATLLE JORDANA

10 de desembre del 2025

Punt 1: Quins serien els avantatges i els inconvenients de fusionar el sol urbà no consolidat i sol urbanitzable?

La llei del sol defineix tres classes de sol:

- Sol urbà
- Sol urbanitzable
- Sol no urbanitzable

SOL URBANITZABLE

El Sòl Urbanitzable (SURB) està bastant clar (tant en la normativa com en l'aplicació que en fan els privats i els comuns) del què és: són terrenys on amb l'acord de la majoria de propietaris cal fer un Pla Parcial, que comporta un planejament i reparcel·lació, fer una cessió, fer uns vials, i al final una vegada fets tots els treballs tenir unes parcel·les on es pot construir segons planejament.

Sòl Urbà No Consolidat (SUNC)

El sòl Urbà No Consolidat és aquell sòl que:

1. Està dins la trama urbana integrat als nuclis existents
2. falten vials o altres elements per completar la urbanització
3. NO s'hi ha fet encara cap Pla Parcial

El Sol Urbà No Consolidat (SUNC) i sol urbanitzable (SURB) tenen els mateixos deures i obligacions respecte els propietaris dels terrenys, el que a priori els equipara. Ara bé, creiem que NO te sentit fusionar-los perquè creiem que la LGOTU distingeix el SUNC [dient que està dins la trama urbana integrat als nuclis existents], i són aquestes Unitats d'Actuació quin desenvolupament hauria o podria ser prioritari (amb els mecanismes adients que caldria dotar els POUPS).

Reflexió 1: El sòl urbà que han delimitat els comuns ha anat massa lluny: Hi ha moltes zones fora de la ciutat que s'han qualificat de sòl urbà pel sol fet de tenir una carretera al davant.

Reflexió 2: Dins de LGOTU hi ha confusió en l'utilització del terme URBÀ:

S'està utilitzant a vegades per referir-se a aquell sòl on es pot construir (perquè hi ha accés rodat i els serveis d'aigua, sanejament, etc), però també es defineix el sòl urbà el sòl que forma part de l'estructura urbana la ciutat.

DOCUMENTS**TIPUS:** Acord**NOM:** PCEstudi 17-25 - Annex II**UNITAT:** Serveis parlamentaris**ORIGEN:** Administració**CODI SEGUER DE VERIFICACIÓ:** 7be7febe-2f70-49e5-94a0-17c12df04fb6**IDENTIFICADOR:** ES_XXXXXXXX_2026_000000000000000000000000061194**ESTAT D'ELABORACIÓ:** Esborrany amb document**REFERÈNCIES****SIGNATURES****ANTONI LOPEZ MONTANYA:** 15/12/2025 17:12

INFORME JURÍDIC

DELIMITACIÓ DE COMPETÈNCIES I INSTRUMENTS D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA

CONSULTA:

La Comissió d'estudi per analitzar les accions i mesures tècniques d'ordenació del territori i urbanisme a implementar per assegurar un creixement urbanístic sostenible em formula l'encàrrec professional següent:

Mitjançant el present encàrrec, se sol·licita un dictamen en relació a la delimitació de les competències respectives del Govern i dels Comuns en matèria d'urbanisme, i més concretament pel que fa els aspectes següents:

- Quin és el límit competencial de les directrius d'ordenació? S'hauria de desplegar amb més detall el seu contingut dins la Llei?
- Quin és el límit competencial del pla sectorial? S'hauria de desplegar amb més detall el seu contingut dins la Llei?
- Les directrius d'ordenació i els plans sectorials amb incidència supracomunal, com a instruments d'ordenació del Govern i més enllà dels projectes d'interès nacional i del desplegament reglamentari de la Llei, són suficients per tal de poder definir de manera precisa la referida política urbanística general de l'Estat?
- Es podria implementar un pla nacional d'urbanisme sota la supervisió d'un ens nacional, en el marc legislatiu vigent? En cas afirmatiu, de qui hauria de dependre aquest ens?

Per donar compliment a l'encàrrec he redactat aquest informe.

CONSIDERACIONS:

1. Plantejament: Les competències en matèria d'urbanisme.

La Constitució andorrana, a diferència de l'espanyola (en la que s'inspira), no conté una delimitació precisa de competències entre els òrgans de l'Estat i els comuns, sinó que es limita a enumerar diverses matèries sobre les quals les competències dels comuns s'han de delimitar de les dels òrgans de l'Estat per mitjà d'una llei qualificada. És a dir, a Andorra la delimitació de competències es fa, bàsicament, per llei (una llei especialment qualificada de les previstes per l'article 57.3 de la Constitució): la llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, del 4 de novembre del 1993, i les seves modificacions posteriors (endavant LQDCC).

DOCUMENTS

TIPUS: Acord
NOM: PCEstudi 17-25 - Annex II
UNITAT: Serveis parlamentaris

ORIGEN: Administració

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ: 7be7febe-2f70-49e5-94a0-17c12df04fb6

IDENTIFICADOR: ES_XXXXXXXX_2026_000000000000000000000000061194

ESTAT D'ELABORACIÓ: Esborrany amb document

REFERÈNCIES**SIGNATURES**

ANTONI LOPEZ MONTANYA: 15/12/2025 17:12

L'article 4 de la LQDCC enumera les competències dels comuns, en el terme de llur respectiva parròquia i, en matèria d'urbanisme (aparat 6), diu que són competències dels comuns:

La definició de la política urbanística de la parròquia dins del marc de la general de l'Estat, i la gestió, fixació i aplicació dels plans generals i parcials d'urbanització, les condicions d'edificabilitat i habitabilitat, les infraestructures viàries i de serveis, i els equipaments comunals col·lectius.

(He transcrit únicament el paràgraf primer de l'aparat 6, que en té altres quatre relatius als projectes d'interès nacional i plans sectorials, als que faré referència més endavant, a l'aparat 2.2).

De l'article 6.1 de la LQDCC se'n desprèn que la definició de la política urbanística general de l'Estat és competència dels òrgans de l'Estat (Consell General i Govern), ja que la competència dels comuns per fixar la política urbanística de la respectiva parròquia s'ha d'exercir *dins del marc de la (política urbanística) general de l'Estat*. Aquesta és una divisió de caràcter molt general i, per tant, és susceptible de generar conflictes en la seva aplicació (que es resolrien per mitjà dels procediments constitucionals adequats), però, malgrat això, hi ha alguns elements bàsics que podem utilitzar per definir quins elements configuren la política urbanística general i, probablement, el que ens resulta de major utilitat és el dels "sistemes urbanístics".

L'article 13 de la LGOTU estableix que "*són competències exclusives i reservades al Govern totes les referides als sistemes nacionals d'infraestructures viàries, de comunicacions i serveis, al subsol i a l'espai aeri, i totes les actuacions que resulten de l'exercici de les competències que són pròpies de l'Estat.*" Però, malgrat que utilitza la categoria formal de sistemes urbanístics, manllevada del referent espanyol, la LGOTU no en conté una definició, i cal anar a l'article 31 del Reglament Urbanístic (RU) per trobar-la. A quest article en conté també una enumeració, i distingeix entre sistemes urbanístics generals i sistemes locals. Transcrit literalment diu així (el subratllat és meu):

Article 31. Els sistemes urbanístics

1. Els sistemes urbanístics estan integrats pels terrenys que els instruments d'ordenació territorial i urbanística reserven per ser destinats a comunicacions, espais públics, infraestructures, equipaments col·lectius, habitatges de protecció pública i serveis públics.

2. Dins dels sistemes urbanístics generals s'inclouen els terrenys que els diferents instruments d'ordenació del Govern, siguin directrius d'ordenació, projectes d'interès nacional o plans sectorials i els plans d'ordenació i urbanisme parroquial reserven al servei de tota la població per a les finalitats següents:

- Infraestructures viàries i de comunicació.
- Espais lliures i zones de protecció natural.
- Equipaments comunitaris de caràcter sanitari, assistencial, educatiu, cultural, administratiu de seguretat i protecció civil.
- Instal·lacions i serveis tècnics de sanejament i gestió de residus, hidràulics, energètics i altres.
- Protecció dels sistemes generals.

3. Dins dels sistemes urbanístics locals s'inclouen els terrenys que els plans d'ordenació i urbanisme parroquial i els plans parcials o especials preveuen per a les finalitats següents:

- Sistema viari local.
- Espais lliures i zones destinades a parcs i jardins públics, a l'esport i al lleure.

DOCUMENTS

TIPUS: Acord
NOM: PCEstudi 17-25 - Annex II
UNITAT: Serveis parlamentaris

ORIGEN: Administració

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ: 7be7febe-2f70-49e5-94a0-17c12df04fb6

IDENTIFICADOR: ES_XXXXXXXX_2026_0000000000000000000000000000061194

ESTAT D'ELABORACIÓ: Esborrany amb document

REFERÈNCIES**SIGNATURES**

ANTONI LOPEZ MONTANYA: 15/12/2025 17:12

2.1. Les directrius d'ordenació.

D'acord amb l'article 55 de la LGOTU, les directrius d'ordenació són disposicions de rang reglamentari que tenen les funcions següents:

- Formular, amb caràcter general i d'acord amb la política territorial, social i econòmica del Govern, el conjunt de criteris i normes orientadores i reguladores dels processos d'assentament al territori de les diverses activitats socials i econòmiques.
- Fixar el marc de referència per a la formació de les polítiques urbanístiques comunals, per tal d'establir una coordinació adequada entre les actuacions parroquials i la política urbanística nacional i fer que siguin compatibles.
- Subministrar i obtenir les informacions pertinents amb vista a establir els criteris bàsics per aplicar els recursos de l'Administració de l'Estat.

I l'article 56 afegeix que:

Les directrius d'ordenació són motivades i contenen necessàriament la informació que les justifica i la diagnosi de la causa dels problemes a resoldre i de les necessitats a cobrir, a partir de les anàlisis i els estudis efectuats, dels criteris adoptats i dels eventuais treballs estadístics. Inclouen també, si escau, els documents escrits i els gràfics necessaris per reflectir llur justificació.

D'acord amb l'article 54 de la LGOTU, les directrius d'ordenació són instruments *executius a partir del mateix dia de la publicació al Butlletí Oficial, i les disposicions i previsions que hi són contingudes queden integrades a la planificació comunal i la vinculen amb efectes immediats.*

Les directrius d'ordenació són, doncs, un instrument molt potent. Amb tota versemblança, són la forma en que els redactors de la LGOTU van adaptar a Andorra la figura dels *Plans Directors Territorials de Coordinació* que existia en la Llei del sòl espanyol del 1977¹, i que posteriorment va desaparèixer, a causa de la reorganització competencial de l'Estat espanyol per la Constitució del 1978, i s'ha traslladat (amb el nom de "plans directors" o altres equivalents) a la legislació urbanística de les diferents comunitats autònomes. Val a dir que, fins avui, aquest instrument ha estat relativament poc utilitzat pel Govern.

La consulta de la Comissió em demana pel "límit competencial" de les directrius, però, en puritat, les competències són dels òrgans, no de les normes. Per això diré que, d'acord amb l'article 55 de la LGOTU, el Govern, per mitjà de directrius d'ordenació, pot exercir les competències següents:

- Formular criteris generals** que orientin i regulin l'assentament d'activitats socials i econòmiques al territori, d'acord amb la política general del Govern. Per exemple, establir criteris per definir la situació de les zones industrials; imposar les reserves de sòl per a equipaments, aparcaments, espais públics i habitatges de protecció pública a què es refereix l'article 81 de la LGOTU; restringir la construcció en àrees de valor ecològic, etc.
- Fixar un marc de referència** per a les polítiques urbanístiques dels comuns, que assegurï la coordinació i compatibilitat entre l'àmbit local i la política urbanística nacional.

¹ Real Decreto 1346/1976, de 9 de abril, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley sobre régimen del suelo y ordenación urbana (artículos 8 i 9).

DOCUMENTS

TIPUS: Acord
NOM: PCEstudi 17-25 - Annex II
UNITAT: Serveis parlamentaris

ORIGEN: Administració
CODI SEGUER DE VERIFICACIÓ: 7be7febe-2f70-49e5-94a0-17c12df04fb6
IDENTIFICADOR: ES_XXXXXXXX_2026_0000000000000000000000000000061194
ESTAT D'ELABORACIÓ: Esborrany amb document

REFERÈNCIES**SIGNATURES**

ANTONI LOPEZ MONTANYA: 15/12/2025 17:12

manca, pel cap baix, un instrument que li permeti controlar el ritme i la intensitat del creixement urbanístic, i la seva adequació als recursos, les infraestructures i els serveis públics existents. Els estudis de capacitat de càrrega que els comuns estan elaborant d'acord amb la Llei 32/2022, citada, permetran fer un diagnòstic, i poden servir de base per a eventuais modificacions dels POUP pels comuns, però no són pròpiament un instrument d'ordenació i, per si sols, no permeten al Govern desenvolupar una política urbanística nacional en aquesta qüestió crucial. Aquesta és una mancança molt important, que ve en molt bona part donada pels criteris que van inspirar la LGOTU, i a la que caldria buscar una solució.

Per altra part, hem vist que les directrius d'ordenació haurien de ser el principal instrument de coordinació entre la política urbanística nacional i les parroquials però no han acabat de complir aquesta funció, i diversos operadors entrevistats per la Comissió es refereixen a la manca de coordinació. Per això diria que cal valorar la conveniència de crear algun altre mecanisme de coordinació: en un informe anterior indicava que la Comissió Tècnica d'Urbanisme podria complir un paper en aquesta matèria, sobre tot si se la dota de més suport tècnic i, tota vegada que els departaments d'urbanisme dels comuns són petits i també requereixen suport tècnic (sovint han de tenir recurs a tècnics externs), es pot pensar en la conveniència de crear un gabinet tècnic únic i potent, que doni suport tant al Govern com als comuns, a demanda d'un i altres, i que orgànicament podria dependre de la CTU, en la que ja estan tots representats. Això dit, aquesta és una idea purament embrionària que, si és rebuda favorablement per les parts afectades, requerria més desenvolupament.

3. La possibilitat d'un pla nacional d'urbanisme.

En darrer terme, la Comissió em pregunta sobre la possibilitat d'implementar un pla nacional d'urbanisme. En aquest cas, la resposta depèn de què s'entengui per "pla nacional d'urbanisme". Podria ser:

- La simple agregació dels set POUP en un instrument únic, o
- Un instrument d'ordenació nou, diferent dels que avui existeixen, i jeràrquicament superior als POUP.

Si es considera que un "pla nacional" consisteix simplement en l'agregació dels set POUP en un document únic, llavors es tractaria d'un instrument de valor purament informatiu, que no planteja problemes jurídics rellevants. Entès així, la seva elaboració seria una funció estrictament tècnica, ja que consistiria únicament en realitzar l'agregació dels continguts dels diferents POUP i plans sectorials. Com que es tracta d'un document d'abast nacional, la seva preparació correspondria a un òrgan de l'Administració general.

Això dit, per fer possible l'agregació dels POUP, és necessari o, almenys, molt convenient, que aquests documents siguin formalment homogenis, és a dir, que el format de les fitxes de les unitats d'actuació, els plànols, els símbols cartogràfics, la terminologia, etc. estiguin preparats sobre bases uniformes. Aquesta uniformització s'hauria d'aconseguir a través d'una norma de l'Estat, que convindria preparar amb participació de tots els comuns. Atès que es tracta d'una

DOCUMENTS

TIPUS: Acord
NOM: PCEstudi 17-25 - Annex III
UNITAT: Serveis parlamentaris

ORIGEN: Administració

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ: ccf60a82-1e09-44f4-a1c9-36a89c46b168

IDENTIFICADOR: ES_XXXXXXXX_2026_0000000000000000000000061193

ESTAT D'ELABORACIÓ: Esborrany amb document

REFERÈNCIES**SIGNATURES**

ANTONI LOPEZ MONTANYA: 12/01/2026 17:00

NOTA DE TREBALL

SOBRE ELS PADD DE DRET FRANCÈS

ANTECEDENTS:

En la darrera reunió de la *Comissió d'estudi per analitzar les accions i mesures tècniques d'ordenació del territori i urbanisme a implementar per assegurar un creixement urbanístic*, del 7-01-2026, l'arquitecte assessor de la Comissió, Sr. Jordi Batlle, suggeria explorar la possibilitat d'adaptació d'instruments propis del dret francès i, especialment, del "*projet d'aménagement et de développement durables (PADD)*".

Per tal de situar el tema, he redactat aquesta nota breu.

CONSIDERACIONS:

El "*projet d'aménagement et de développement durables (PADD)*" és un instrument urbanístic del dret francès creat els anys 1990 i modificat en diverses ocasions des de llavors, i és un dels documents que integra el pla local d'urbanisme (PLU) (salvades les distàncies, l'equivalent dels nostres POUP). Es tracta d'un document més aviat polític (senzill, curt i no tècnic) que defineix: 1. Les orientacions generals de les polítiques d'ordenació, d'equipaments, d'urbanisme, de paisatge, de protecció dels espais naturals, agrícoles i forestals, així com de preservació o de restauració de les continuïtats ecològiques, i 2. Les orientacions generals relatives a l'habitatge, als transports i a la mobilitat, a les xarxes d'energia, al desenvolupament de les energies renovables, al desenvolupament de les comunicacions digitals, als equipaments comercials, al desenvolupament econòmic i als espais de lleure, adoptades per al conjunt de la *commune*.¹ La seva característica més significativa és que detalla aquestes orientacions i objectius amb una perspectiva temporal d'entre deu i vint anys (superior a la vigència del PLU); precisament aquest horitzó temporal es troba a la base del concepte de "*développement durable*" (desenvolupament sostenible) que es defineix com "*aquell que satisfà les necessitats del present sense comprometre les necessitats de les generacions futures*"². Com he dit, el PADD forma part del pla local d'urbanisme i no s'aprova separatament.

També es pot redactar un PADD per a un conjunt de *communes*, en el marc d'un pla local d'urbanisme intercomunal (PLUi). Aquesta és una figura pròpia del dret urbanístic francès, que es gestiona a través d'una estructura intercomunal amb personalitat jurídica pròpia (un ens de natura societària o associativa creat per diverses *communes*). En primera aproximació he de dir que és un sistema que s'aparta força del model andorrà, però el seu coneixement pot resultar útil i aportar idees noves. Malauradament, no conec prou el dret francès per fer-ne una valoració detallada.

¹ Code de l'urbanisme, art. L151-5.

² Informe Brundtland, encarregat per l'ONU després de la resolució de l'Assemblea General A/38/161 al 1983 i per la qual es formà la Comissió mundial sobre Medi Ambient i Desenvolupament (WCED).

DOCUMENTS**TIPUS:** Acord**NOM:** PCEstudi 17-25 - Annex III**UNITAT:** Serveis parlamentaris**ORIGEN:** Administració**CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ:** ccf60a82-1e09-44f4-a1c9-36a89c46b168**IDENTIFICADOR:** ES_XXXXXXXX_2026_000000000000000000000000061193**ESTAT D'ELABORACIÓ:** Esborrany amb document**REFERÈNCIES****SIGNATURES****ANTONI LOPEZ MONTANYA:** 12/01/2026 17:00

En qualsevol cas, és evident que la LGOTU podria preveure que els POUP (o, millor dit, les revisions dels POUP) integrin un document de naturalesa anàloga al PADD, bàsicament com a reflexió política sobre la voluntat de desenvolupament de la parròquia a 15 o 20 anys vista, o bé, des d'una perspectiva nacional, es pot pensar en prescriure l'aprovació d'un document únic per al conjunt del Principat, que podria tenir un valor merament orientatiu (com és el cas dels PADD francesos), o bé vinculant i, en aquest cas, caldria establir un procediment d'aprovació complex, per tal de respectar les competències de cada administració en aquesta matèria.

Andorra la Vella, 12 de gener del 2026.